

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.029/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	helység1 Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	illetményrel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 52.K.701.782/2024/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. december 1. és 2023. július 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes körzetl Rendőrkapitánysága állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a működési körzetén, továbbá a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [átkísérési, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati, Covid ellenőrzési, valamint a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket] feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az alperes vezetője a szolgálati panaszát az új eljárásra utasítást követően a 2020. december 1. és 2021. február 21. napjai közötti időszakra előterjesztett igény tekintetében elévülés okán, a 2021. február 22. és 2023. július 31. napjai közötti időszak vonatkozásában megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 927.600 forint megbízási díj és annak 2022. április 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21., 24-26. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, arra hivatkozással, hogy a többletfeladat-ellátás számára jelentős többlet-terhet okozott.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest – a kereseti kérelemnek megfelelően – 927.600 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28., 31. pontjaiban, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 1. számú melléklet 5.1.1. pontjában, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében, a 31/2015. BMr.

35. § (6) bekezdésében, a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napját megelőző, valamint azt követően hatályos 2., 21., 22., 24., 25., pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás 4., 5., 22., 23.pontjaiban rögzítettekre alapította, figyelembe véve a Hszt. 2023. február 1. napjával módosuló szabályait és a KMB szabályzatnak a 25/2022. (VIII. 11.) ORFK utasításon alapuló 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítását is. A 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan a töretlen bírói gyakorlatra hivatkozással megállapította, hogy ha a körzeti megbízott a KMB szabályzat 24. pontjától eltérően teljesít járőri feladatokat, az a beosztásától eltérő feladatellátást valósít meg, ami megalapozza a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot. A 2022. augusztus 12. napja után hatályos KMB szabályzat módosítását a kereseti kérelem megalapozottsága tekintetében nem tartotta relevánsnak, figyelemmel arra, hogy a körzeti megbízott beosztásához a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjai alapján csak a saját kerületi kapitánysága (azaz szervezeti egysége) állománytáblájának szolgálati beosztása szerinti feladatok tartozhatnak, a körzeti Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül ellátott szolgálat a munkakörön kívül esik, így a megbízási Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételei fennálltak. Megállapította továbbá, hogy a megbízási díj jogalapja a Hszt. 2023. február 1. napját követő módosításával érintett időszak tekintetében is fennáll, hiszen a felperes jelentős többletmunkát végzett, nem eseti jelleggel. Az igényelt megbízási díj mértékét nem tartotta eltúlzottnak, mivel a többletfeladatok folyamatosan ismétlődően felmerültek, a felperes rendszeresen, minden hónapban jelentős számú, a keresettel érintett időszak zömében 9-10, 1-1 hónap esetében 11, illetve 14 szolgálat alkalmával; mindösszesen a munkaidő 70-80%-ában végzett többletfeladatot. Mindezekre tekintettel a többletfeladat-ellátás a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével arányban áll.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítást, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a kereset elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítéletnek a marasztalási összeg leszállítását eredményező megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. §-át, a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3), (5), (6) bekezdéseit, a KMB szabályzat, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIK-jai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) egyes rendelkezéseit. Az elsődleges fellebbezési kérelmével összefüggő álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatásán túl egyéb bizonyítási eljárást nem folytatott le, mely eljárási jogszabálysértés a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatott. A csatolt okiratok önmagukban nem bizonyítják, hogy a felperes a többletfeladat-ellátása során mennyi és milyen minőségű, jellegű, mennyire megterhelő munkát végzett, részéről az jelentős többletmunkavégzésnek tekinthető-e. Az elsőfokú bíróságnak a felperes személyes meghallgatását követően további bizonyítást kellett volna elrendelnie. Kifogásolta, hogy a törvényszék a jelentős többlet-teher vizsgálata és megállapítása során nem tett különbséget a Hszt. módosítását megelőző és az azt követő időszakra eső igények között. Nem határozta meg az azokat a szempontokat, amelyek alapján a jelentős többlet-terhet, mint törvényi feltételt fennállónak tartotta. A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben derítette fel, a megfelelő jogszabályokat csak részben alkalmazta, ezért téves jogkövetkeztetésre jutott. A 2021. december 23. napján kelt munkaköri leírásban a felperes szolgálatteljesítési

helyeként helységi területét határozták meg; a szolgálatteljesítési hely az a hely, ahol a feladat tényleges végrehajtása történik. A felperes kizárólag a munkaköri leírásában foglalt illetékességi területen, helységi területén látta el feladatait. A kinevezési okiratban szereplő szolgálati hely fogalom pedig a Hszt. 2. § 28. pontja szerint az a szervezeti egység, amelynek állományába a hivatásos állomány tagja tartozik. A helységi területeként meghatározott szolgálatteljesítési helyet annak tényleges tartalma alapján, a munkavégzés jellegéből adódóan egyfajta változó szolgálatteljesítési helyként kell értékelni; a felperes tehát helységi területén, a munkavégzés természetéből is adódóan változó helyszíneken végzi a beosztása szerinti munkáját. A felperes által hivatkozott „járőrszolgálati”, csapaterős és rendezvénybiztosítási feladatok a KMB szabályzat 37. pontja alapján közterületi feladatnak minősülnek, ezért annak ellátása a körzeti megbízott tevékenységébe tartozik. Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a tényt, hogy a felperes munkaideje nem változott; nem az eredeti besorolás szerinti munkája mellett, nem tényleges többletfeladatként végezte a kereset megjelölt feladatait. helységi Rendőr-főkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedésének III/A. fejezet 13/A. pontja előírja, hogy a felperes szükség esetén helységi körzetében meghatározott körzet területén kívül lássa el feladatait. A helységi területére kiterjedően meghatározott munkavégzési hely és a feladatellátásra vonatkozó TIK utasítás egymással összhangban álló jogi normaként szabályozzák a felperes munkavégzését, ezért azokat a Hszt.-vel összhangban kell értelmezni. A harmadlagos fellebbezési kérelme körében kifejtett álláspontja szerint a felperes által csatolt kimutatás nem alkalmas arra, hogy abból az elvégzett feladat nehézsége és ezáltal a többletfeladat-ellátásával arányban álló megbízási díj megállapítható legyen. Az elsőfokú bíróság nem tett különbséget a 2023. február 1. napját követő és az azt megelőző időszakban végzett többletfeladat-ellátás jelentős mértékének vizsgálata között. Nincs olyan körülmény, ami a két időszakot összevetve 2023. február 1. napját követően a felperes számára többletfeladatot idézett volna elő. A jelentős többletmunkavégzés fennállása a korábbi időszakhoz viszonyítottnan, azzal összehasonlításban ítélt meg, ami a jelen ügyben nem áll fenn.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az elsődleges fellebbezési kérelemmel összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt, a személyes meghallgatása sem volt szükséges, figyelemmel arra, hogy a felek között a tényállást tekintetében nem volt vita, a személyes meghallgatását egyik fél sem indítványozta. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. Kúriai döntésekre hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, nem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Abból a körülményből, hogy a TIK a teljes közterületi állományt irányíthatja, még nem következik az, hogy a körzeti megbízott külön ellentételezés nélkül a TIK utasítása alapján minden közterületi feladatot köteles ellátni. A jelentős többletfeladat a Hszt. 71. § (3) bekezdése 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezése alapján is megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a kinevezéséből következően a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végzett feladatok a beosztásához nem tartoznak. A többletfeladatok mértékének növekedése nem jogszabályi

követelmény, a megbízási díjnak nem feltétele, hogy 2023. február 1. napját megelőző időszak jelentős munkaterheiben további emelkedés következzen be.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában az indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[9] Az alperes eljárásjogi kifogását arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatásán túl bizonyítási eljárást nem folytatott le.

[10] A fél személyes meghallgatásáról a Pp. 230. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság – ha ez a jogvita kereteinek meghatározásához, a per eldöntéséhez, illetve a tényállás megállapításhoz szükséges – az eljárás bármely szakaszában a természetes személy fél, törvényes képviselője, valamint a nem természetes személy fél törvényes képviselője személyes meghallgatását hivatalból elrendelheti. Habár a fél előadása nem bizonyíték, nem a bizonyítási eljárás része, ugyanakkor a Pp. 263. § (1) bekezdése és 279. § (1) bekezdése értelmében a tényállás megállapításának részét képezi, a bíróságnak azt a rendelkezésre álló bizonyítékokkal össze kell vetnie (Kúria Kfv.37.252/2024/4. számú ítélete). A perbeli esetben a felek a csatolt dokumentumok figyelembevételének indítványozásán túlmenően további bizonyítást nem ajánlottak fel; ennél fogva az alperes a további bizonyítás felvételének elmaradására alappal nem hivatkozhat. Jelen perben a releváns bizonyítandó tény, hogy a felperes a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatokat ellátott-e, amennyiben igen, azokat a teljes szolgálati idején belül milyen arányban teljesítette. Az alperes nyilvántartásán alapuló kimutatás a szolgálati jogviszonyban teljesített feladatellátás tényének, adott munkakörbe tartozásának, mérhető mennyiségének bizonyítására alkalmas bizonyítási eszköz, amit a felperes személyes nyilatkozata csak megerősített. Az alperes által vezetett, ténylegesen ellátott feladatok dokumentálására szolgáló nyilvántartások adatai objektív bizonyítékkul szolgálnak az ellátott tevékenységre vonatkozóan, amelyek a megbízási díjra való jogosultság bíróság részéről történő megállapítását – további bizonyítékok hiányában is – lehetővé teszik.

[11] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta: nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat többletterhelést okozott-e, hanem azon, hogy az a felperes kinevezése szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Perdöntő tény tehát, hogy a felperes végzett-e, ha igen, milyen arányban a kinevezése szerinti beosztásához nem tartozó feladatot.

[12] A másodfokú bíróság leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett jogkérdésekben már állást foglalt (Kf.45.006/2022/4., Kf.45.156/2021/4.), attól való eltérésre a másodfokú bíróság nem látott indokot, ilyen indítványt az alperes nem tett, sőt fellebbezése a Kúria hosszú ideje fennálló, töretlen gyakorlatát teljes egészében figyelmen kívül hagyta. A következetes bírói gyakorlat szerint az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a

felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.). A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[13] A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4.) is akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[14] Jelen ügyben a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. Az elsőfokú bíróság a csatolt – egyébként az alperes által sem vitatott – felperesi kimutatás alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, az alperes azonban nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek miként felelnek meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem vált jogosulttá.

[15] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési körzete közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül előtti KMB szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[16] A szolgálatteljesítési hely [Hszt. 2. § 31. pont] a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye szerinti közigazgatási területet jelenti, ahol a hivatásos állomány tagjának a feladatait ténylegesen el kell látnia, ami azonban nem határozza meg a körzeti megbízott működési körzetét, attól tágabb kategória. A Hszt. 2. § 25., 4., 24., 28. pontjai alapján a felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis az alperes körzeti Rendőrkapitánysága állománytáblázatában meghatározott munkakör, szolgálati helye alperes körzeti Rendőrkapitánysága. A felperes szolgálati helye, működési körzete az IRM rendelet 1. sz. mellékletének 5.1.1. pontja alapján helységi körzethez tartozik. Az a körülmény, hogy az alperes valamennyi kerületi rendőrkapitánysága helységi területén helyezkedik el, még nem jelenti azt, hogy a hivatásos állomány tagjai részére a főváros teljes területén munkaköri leírás alapján alapfeladatként elrendelhető az eredeti szolgálati helytől eltérő illetékességi területen a szolgálati feladatok ellátása. Az alperes fellebbezési érvelésével szemben a Hszt. 2. § 31.

pontját a perbeli esetben alkalmazva, változó szolgálatteljesítési hely jogszerű meghatározása hiányában nem lehetett megállapítani, hogy a felperes a régiós feladatok ellátása során a szolgálati beosztásához tartozó feladatokat végezte (Kf.III.45.120/2021/4.). A megbízási díjra való jogosultságot az illetékességi szabályok alapozzák meg, nem az alperes által meghatározott munkavégzési hely (Kf.VIII.40.023/2021/5.). A rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[17] A 2023. február 1. napjától hatályos Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében a hivatásos állomány tagja akkor jogosult megbízási díjra, ha az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez, és a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörrel való megbízási nem eseti jellegű. Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a két vizsgálati szakaszt nem különítette el. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a többletfeladat ellátása kapcsán a nem eseti jelleg vizsgálata a Hszt. módosítást megelőzően is követelmény volt (azt a bírói gyakorlat egyértelműen kialakította), ugyanakkor vitán felül áll, hogy – többletfeladat ellátása esetén – a jelentős többletmunka végzése külön vizsgálandó, konjunktív tényállási elemnek minősül. Ugyanakkor a módosított jogszabály – a felperes helytálló hivatkozása szerint – nem tartalmaz előírást arra, hogy a jelentős többletfeladatnak a módosítást megelőző időszakhoz képest viszonyítva kell fennállnia; a felperes megbízási díjra tehát akkor válik jogosulttá, ennél fogva a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az elvégzett többletfeladatok jelentősnek minősülnek-e. Erre figyelemmel a jogosultság feltételeit minden időszakban önállóan értékelve kell megítélni, így amennyiben a Hszt. módosítását követő időszakban a többletmunka jelentős mennyisége megállapítható, a megbízási díj jogalapja fennáll. A jogalap megléte esetén a többletfeladatok kvantitatív jellemzőjének az igényelt megbízási díj mértékének meghatározása szempontjából van jelentősége, azt pedig az alperes nem vitatta, hogy a megítélt megbízási díj az elvégzett többletfeladattal nem áll arányban.

[18] Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a felperesnek a Hszt. módosítást követő időszakra előterjesztett igényét érintően is: e körben körültekintő vizsgálatot folytatott le azzal kapcsolatban, hogy a felperes többletfeladat-ellátása jelentős többletmunkának minősül, és az ítéletének [40]-[42] bekezdéseiben a többlet-munkavégzés gyakoriságát is vizsgálta, továbbá helyesen következtetett a felperes által ellátott tevékenység rendszerességére – nem eseti jellegére – is.

[19] Az alperes a megbízási díj leszállítását a jogalapot meghatározó jogszabályi rendelkezés, azaz a Hszt. 71. § (3) bekezdése alapján indítványozta, mely érvelést az ítéltábla a [17] - [18] bekezdésekben írtak miatt nem tartott alaposnak. Rámutat arra is, hogy az összecszerűség a bíróság által elvégzett mérlegelés körében vitatható, melyre vonatkozó konkrét hivatkozást a fellebbezés nem tartalmazott.

[20] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A pervesztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által

kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 74.208 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 9.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György
s.k.		
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró